

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

7 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-94/99 (Bundesvergabeamtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), ARGE Gewässerschutz vastaan Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft⁽¹⁾)

(Julkiset palveluhankinnat – Direktiivi 92/50/ETY – Julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettely – Tarjoajien yhdenvertainen kohtelu – Kansalaisuuteen perustuva syrjintä – Palvelujen tarjoamisen vapaus)

(2001/C 108/01)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-94/99, jonka Bundesvergabeamt (Itävalta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa ARGE Gewässerschutz vastaan Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft ennakkoratkaisun julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1) sekä EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja F. Macken, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 7.12.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/50/ETY tarkoitettua tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ei ole loukattu pelkästään sillä perusteella, että hankintaviranomainen päättää, että julkiseen*

palveluhankintamenettelyyn saavat osallistua yksiköt, jotka saavat tältä hankintaviranomaiselta tai muilta hankintaviranomaisilta jossain muodossa tukea, joka mahdollistaa sen, että tällaiset yksiköt voivat tehdä tarjouksia hinnoilla, jotka ovat olennaisesti alempia kuin tällaista tukea saamattomien, kilpaillevien tarjoajien hinnat.

2) *Pelkästään se, että hankintaviranomainen päättää, että tällaiset yksiköt saavat osallistua julkiseen palveluhankintamenettelyyn, ei merkitse EY:n perustamissopimuksen 59 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) kiellettyä peiteltyä syrjintää eikä rajoitusta.*

⁽¹⁾ EYVL C 160, 5.6.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

20 päivänä lokakuuta 2000

asiassa C-242/99 (Sozialgericht Augsburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Johann Vogler vastaan Landwirtschaftliche Alterskasse Schwaben⁽¹⁾)

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Sosiaaliturva – Sijoittautumisvapaus – Sovellettavan lainsäädännön määrittäminen – Itsenäisen ammatinharjoittaminen useassa jäsenvaltiossa – Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 13 artiklan 1 kohta ja 14 a artiklan 2 kohta – Yhden sovellettavan lainsäädännön periaate)

(2001/C 108/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-242/99, jonka Sozialgericht Augsburg (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on

tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Johann Vogler vastaan Landwirtschaftliche Alterskasse Schwaben ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajantasaistettuna 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1), sellaisena kuin jälkimmäinen asetus on muutettuna 8 päivänä helmikuuta 1999 annetulla asetuksella (EY) N:o 307/1999 (EYVL L 38, s. 1), 13 artiklan 1 kohdan ja 14 a artiklan 2 kohdan sekä 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 14 a artiklan 3 kohdan ja 14 c artiklan pätevydestä ja tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokouksessa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet (esittelevä tuomari) ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O Edward, J.-P. Puissechet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: R. Grass, on antanut 20.10.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Ensimmäisen kysymyksen tarkastelun yhteydessä ei ole tullut esille mitään seikkaa, jolla olisi merkitystä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajantasaistettuna 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin jälkimmäinen asetus on muutettuna 8 päivänä helmikuuta 1999 annetulla asetuksella (EY) N:o 307/1999, 13 artiklan 1 kohdan ja 14 a artiklan 2 kohdan pätevyden kannalta. Näiden säännösten perusteella henkilöön, joka asuu Itävallassa ja toimii samanaikaisesti itsenäisenä ammatinharjoittajana Saksassa sijaitsevassa maatalousyrityksessä ja vastaavasti itsenäisenä ammatinharjoittajana hotellinpitäjänä Itävallassa, sovelletaan yksinomaan jälkimmäisen valtion sosiaaliturvalainsäädäntöä.

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio 6.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö yhdistetyissä asioissa (C-480/00) Azienda agricola Ettore Ribaldi vastaan Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) Ind. Caseificio Nazionale Novarese s.c.a.r.l:n osallistuessa asian käsittelyyn; (C-490/00) Cesare ja Michele Filippi s.s. vastaan Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) ja Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica; (C-491/00) Cooperativa Latte Associati della Lessinia a r.l. vastaan Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) ja Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica

(Yhdistetyt asiat C-480/00, C-490/00 ja C-491/00)

(2001/C 108/03)

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio on pyytänyt 6.7.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan

yhteisöjen tuomioistuimeen 29.12.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta yhdistetyissä asioissa (C-480/00) Azienda agricola Ettore Ribaldi vastaan Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) Ind. Caseificio Nazionale Novarese s.c.a.r.l:n osallistuessa asian käsittelyyn; (C-490/00) Cesare ja Michele Filippi s.s. vastaan Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) ja Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica; (C-491/00) Cooperativa Latte Associati della Lessinia a r.l. vastaan Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) ja Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1) Voidaanko 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92(¹) 1 ja 4 artiklan ja 9 päivänä maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93(²) 3 ja 4 artiklan säännöksiä tulkita siten, että kiintiöiden jakamisen ja korvausten sekä lisämaksujen suorittamisen määräajoista voidaan poiketa silloin kun näihin liittyvät säännökset tai määräykset on riitautettu hallintoviranomaisessa tai varsinaisessa oikeudenkäynnissä?

Ja jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2) Ovatko 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 1 ja 4 artiklan ja 9 päivänä maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93 3 ja 4 artiklan säännökset päteviä perustamisopimuksen 39 artiklan (josta on tullut EY 33 artikla) kannalta, siltä osin kuin näiden säännösten mukaan tilakohtaisten viitemäärien jakamista, korvauksia ja lisämaksuja koskevien säännösten ja määräysten hallinnollisen muutoksenhaun tai niitä koskevien varsinaisten oikeudenkäyntien osalta niissä vahvistetuista määräajoista ei voida poiketa?
- 3) Voidaanko asetuksia (EY) N:o 3950/92 ja (EY) N:o 536/93 tulkita siten, että niillä perustettua järjestelmää sovelletaan siitä riippumatta, että tuottajille on virallisesti määrätty ja ilmoitettu tilakohtaiset viitemäärät, tai siitä riippumatta, että jäsenvaltio on virallisesti jakanut uudelleen sille taatun kokonaisuuden tämän jäsenvaltion tuottajien kesken?
- 4) Voidaanko asetuksen (EY) N:o 3950/92 3 ja 4 artiklaa tulkita siten, ettei tuottajille tarvitse virallisesti ilmoittaa niille määrättyjä tilakohtaisia viitemääriä, tai että tilakohtainen viitemäärä voidaan määrätä ilmoittamatta sitä asianomaiselle tuottajalle?
- 5) Voidaanko asetuksen (EY) N:o 3950/92 2 artiklan 1 kohtaa ja asetuksen (EY) N:o 536/93 3 artiklan 3 kohtaa tulkita siten, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus asettaa tietyt tuottajaryhmät edullisempaan asemaan siten, että niille suoritettavat korvaukset ovat ensisijaisia muille tuottajille suoritettaviin korvauksiin nähden?

(¹) EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

(²) EYVL L 57, 10.3.1993, s. 12.